Mizah

Çamlar devrilirken:

— Baltanın sapı ormanın kendi ağacından olurmuş !

AYVAZ KASAP...

Hanım, hizmetçi kıza, geceliğini uzatarak:

— Al bunu, sen giy, Fatma dedi. Bey, benim bu gecelığimden bıkmış, değişiklik istiyormuş.

Fatma geceliği aldı, sırıttı:

— Peki ama, dedi. Beyefendi için bu değişiklik sayılmaz ki!

YANLIŞLIK

Hanım, bey ve mahdum, Kadıköy iskelesinden çıkmış, Karaköy tarafına geçiyorlardı. Bey acele etti, bir adım attı ve tam karşıya geçerken...

Çocuk:

— Eyvah, anneciğim! Babam otomobilin altında kaldı! diye haykırdı.

Kadın, oğlunu elinden tutarak:

— Otomobil değil o, otobüs! dedi. Daha hâlâ öğrenemedin mi?

HESABI KIT

Kadın, yıldönümü için yaptığı elbiseyi kocasına gösteriyordu:

— Bak kocacığım, güzel olmuş Değil mi? Bu sene yirmi üçüme bastığım için üzerine tam yirmi üç düğme diktim. Zevkimi nasıl buluyorsun?

Adam düşünceli bir tavırla başını salladı:

— Zevkine diyecek yok ama, dedi. Senin hesap bilgin biraz kıt galiba!

YAZIK!

Yeni tanışmışlardı:

— Çocuklarınız var mı? diye sordu.

— Hayır.

— Yazık!

— Niçin?

— Nasıllar, diye soracaktım da...

ANLAYIŞ

Doktor, hastasını tekrar muayeneden sonra:

— Dün verdiğim ilâcı aldınız mı? diye sordu.

Hasta, başını büküp, özür diler gibi:

— Vallahi, doktor bey, dedi. Tamamiyle alamadım.

— Neden?

— Efendim, sıcak bir banyonun üzerine iki kaşık şurup içeceksiniz, demiştiniz, değil mi?

— Evet.

— Evvelâ banyoyu içmeye başladım, bitiremedim. Onun için şurubu içmedim..

YERİ

Balıkesir valisi Fazlı Güleç İstanbula mezunen gelmiş, bir ahbabın evine ziyarete gitmişti. Bir lokantada beraberce yemek yemeği kararlaştırdılar. Arkadaşının refikası giyindi, kuşandı. Sıra şapkasına gelmişti. Fakat aradı, aradı bulamadı, söylenmeğe başladı:

— Ne cehenneme gitti şu şapka. Şapka bu, nereye konabilir ki..

Fazlı Güleç etrafa bir göz gezdirdi:

— İşte, dedi. Sobanın üzerinde duruyor.

Kadın öfkeyle oraya doğru atılırken:

— Allah, Allah! diye söylendi. Bakalım daha ne saçma yerlere konacak bu şapka!

Fazlı Güleç gülümsedi:

— Çok, dedi. Meselâ, bir kaç saniye sonra da sizin başınıza konacak!

DALGINLIK

Arkadaşımız ressam Münif Fehim, dalgınlıkla yapılan yanlışlıklardan bahsediyordu:

— Sormayın, dedi. Geçen gün bizim Ekremin başına bu yüzden neler gelmiş...

Dinleyenler merak içinde:

— Neler gelmiş?

Diye sordular.

Münif Fehim gülümsedi:

— Evden çıkarken, dedi. Yanlışlıkla karısını öpmüş, sonra yazıhaneye gelince daktilosunu haşlamış!

RENK VE ZEVK MESELESİ

Karısından ihanet görmüş bir adam yakın arkadaşı Yavuz Abadana yana yakıla dert döküyordu:

— Bir şeye yanmıyorum, karımın beni öyle kapkara bir adamla aldatmasına yanıyorum. Madem beni aldatacaktı, bula bula böyle bir zenci parçasını mı buldu!

Yavuz Abadan, onu teselliye çalıştı:

— Ne yaparsın, birader, dedi. Sen karını bilirsin: Daima senin ak dediğine, o, kara demiye alışıktır.

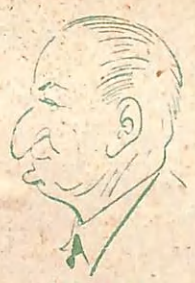

İSABET

Üstat Selim Sırrı Tarcan, Hatay Pastahanesine gitmiş, bir masaya oturmuştu. Bir müddet sonra yanındaki masaya tanıdığı hafif meşrep bir kadınla bir genç ahbabının geldiğini gördü. Onların konuşmalarına istemiyerek kulak kabartıyordu. Genç ahbap ilânı âşka başlamıştı:

— Evlenelim sevgilim, diyordu. Evlenelim. Güzel bir evimiz olacak, çocuklarımız olacak, mesut ve bahtiyar yaşayacağız.

Biraz nefes alan genç adam, sonra devam etti:

— Hem biliyor musun sevgilim? Sana şimdiye kadar söylemedim: Benim güzel bir evim var. Yâni bu tarafı daha şimdiden hazır.

Selim Şirrı Tarcan dayanamadı:

— Oh, ne âlâ! dedi. Onun da çocukları var. Bir eksik nikâhımız!

KISACA

Nurullah Ataç, bir münasebetle, yabancı birisiyle konuşmak zorunda kalmıştı. Kendisini tanıtmak lüzumunu hissederek:

— Benim adım Nu...Nu...Nurullah Ata...ta...taç, dedi.

Adam:

— Müşerref oldum, efendim, diye cevap verdi. Benim adım da Şerafettin Çıtkırıl... Yalnız, müsaade ederseniz ben size sadece Nurullah Ataç, diyeceğim...

ÇEVİR ÇEVİR OKU

Kadınlara dair hayli derin tecrübeleri olmakla öğünüyordu:

— Kadına muamma derler ama, bence hiç de değil, dedi. Bilâkis, kadın kitap gibidir. Onu anlamak için, sadece, okumasını bilmek kâfidir.

Profesör Sadrettin Celâl Anten:

— Doğru, dedi. Yalnız, o kadar büyük bir kitaptır ki; Okurken, nerede kaldığını unutmamak lâzımdır.

TEBDİLİ KIYAFET

Karısı, kocasının sorduklarına cevap vermemek için:

— Bunları yarın sabah konuşsak daha iyi ederiz, dedi. Bu gece kendimde değilim, zira!...

Kocası:

— Farkındayım, diye cevap verdi. Bu gece seni güzel buldum. Kendinde olmadığın muhakkak...

SAYI: 70 CİLT: 3 Fiatı 25 Kuruştur 7 KASIM 1947

Mizah

Sahibi: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta Kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon: 20715

CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI

BAŞKÖŞEDEN

Galiba İşin Sonu Bu!

Nasreddin Hoca merhum, bir gün merak etmiş:

— Acaba, demiş. Şu, öteki dünyada ne var, ne yok?

Bir mezarlığa gitmiş, soyunmuş, yanına aldığı kefenini sırtına geçirmiş ve boş bir mezarın içine girmiş. Beklemiş, beklemiş, beklemiş. Bakmış, uzaktan şangırtılı, şungurtulu bir kervan geliyor. Mezarın içinden şöyle bir doğrulunca, bu bembeyaz kefenli hayaletten katırlar ürkmülşer, şaha kalkmışlar, sırtlarındaki fincanları yere düşürüp kırmışlar. Bu hali gören kervan sahipleri, hoca merhumu almışlar ellerine pestilini çıkarıncaya kadar döğmüşler.

Dayağın şiddeti geçince, hoca giyinmiş, şehre dönerken yolda bir ahbabına rastlamış. selâmlaştıktan sonra ahbap:

— Hayır ola, demiş. Nereden gelirsin?

Hoca, kısa bir cevap vermiş:

— Ahretten!

Merhumun huyunu bilen ahbabı gülümsemiş:

— Ne var, ne yok oralarda?

Diye sorunca, hoca cevabı basmış:

— Vallahi, demiş. Fincancı katırlarını ürkütmezsen, hiç bir şey yok!

Cumhuriyet Bayramımızın yıldönümü münasebetiyle, bütün dünya milletleri, milletimizi tebrik eder, bize hayırlı temennilerde bulunurlarken; Moskova radyosu, o kısılası şom ağzını gene açtı ve yapmadığı terbiyesizliği bırakmadı.

Fincancı katırlarını ürkütmeğe pek benziyen bu hareketin sonu, bir gün korkarım komünistler için hoca merhumun başına gelen âkıbetin eşi olacak!.

Mizahçı

Moskova Radyosu mutat kabalıklarına başladı:
İnce spiker — Benden, daha nazik sözler ne hakla istiyorlar?!

YENİ BİR KRİZ

Yazan: **Ertuğrul Şevket**

Büyük, emsalsiz bir kriz, bir buhran geçiriyoruz. Ne para düşüklüğü, ne hayat pahalılığı bunun kadar kocaman, bunun kadar korkunç, bunun kadar tahripkârdır: Ahlâkımızın bam teli koptu, birbirimize acımak, birbirimizi sevmek hissinden mahrum kaldık!

Ah, o eski günler ve o günlerde yaşayan bir sabun köpüğü kadar temiz yürekli, acımasını, sevmesini bilen insanlar! Başlarınızı kaldırıp birbirimizle olan münasebetlerimize bir göz atacak olsanız öldüğünüze, bu fanî dünyadan dâr-ı bekaya azimet eylediğinize memnun olur, mesut olur:

— Oh! dersiniz. Bu günleri görmediğimize ne mutlu!.

Evet, ne mutlu size... Sizler ki: henüz bütün semtlerinde umumî helâların olmadığı şehirlerimizin evlerinde yaşar, mustar vaziyette kalan kimseler kapınızı çaldığı zaman memnuniyetle açar, onlara güler yüz gösterir, ellerini kurulamak için havlu tutardınız.

Bizler: Böyle insanları kovuyor, ancak yüzlerine tükürmemek için cebr-i nefs ediyoruz!

Sizler: Kediniz bile doğursa lohusa şerbetleri kaynatır, yedi mahalle aşırı dostlarınıza, ahbaplarınıza gönderirdiniz; bizler: dünyaya çocuk getirirken ölen kimselerin betbaht ailelerine baş sağlığına bile gitmiyor, bunu ağır bir yük, lüzumsuz bir hareket addediyor:

— Adam sen de, bana ne!

Deyip geçiveriyoruz..

Sizler: bir hastanız olduğu zaman gece yarıları bile göğsünüzü gere gere tanımadığınız, yalnız ismini işittiğiniz, bir saat mesafede oturan doktora gider, onu uykusundan pervasızca uyandırır, Arnavut kaldırımiyle döşenmiş sokaklarınızda bir faytona bindirir, sarsıla sarsıla evinize getirir; hastanıza şifa, kendinize teselli bulabilirdiniz.

Bizler: Böyle bir vaka halinde, hattâ güpegündüz kapısını çaldığımız doktorun hizmetçisine:

— Bir hastamız var. Doktor beyi almağa geldik.

Dediğimiz zaman bir korku nöbeti, bir üzüntü sar'ası geçiriyoruz. Çünkü, hizmetçinin:

— Doktor bey, ikindi kahvaltısını yapıyor, bu saatte hastaya gidemez!

Demesi veya:

— Vakıâ hastanız bir kalb krizi geçiriyor amma, profesör doktor bey, üstünüze âfiyet hafifçe bir nezle oldu, şu anda ıhlamurlarını nûş etmektedirler, bu mühim sebeple gelemiyeceklerdir!.

Demesi muhtemeldir.

Sizin hastanızın ecel şerbetini nûş etmesi. doktor profesör beyin ıhlamur nûş etmesinden daha mühim değil a!

Sizler: İki mahalle çocuğu birbirini tokatlamağa kalksa ayırırdınız değil mi?

Bizler: tabanca ve bıçakla birbirlerine hücum eden kimselerin etrafında bir halka çeviriyor, onların birbirlerini nasıl boğazlayacaklarını merak ediyor, kalb huzuriyle seyre dalıyoruz!

İşte, böyle bir ömür sürüyoruz sevgili atalarımız.

Sizler: birbirinizi sevmeği bir ahlâk, bir insanlık borcu addetmiştiniz: bizler: birbirimizden nefret etmeği, birbirimizi kırmağı, acımamağı, sevmemeği bir ibadet haline getirdik... Bununla iftihar ediyoruz!.

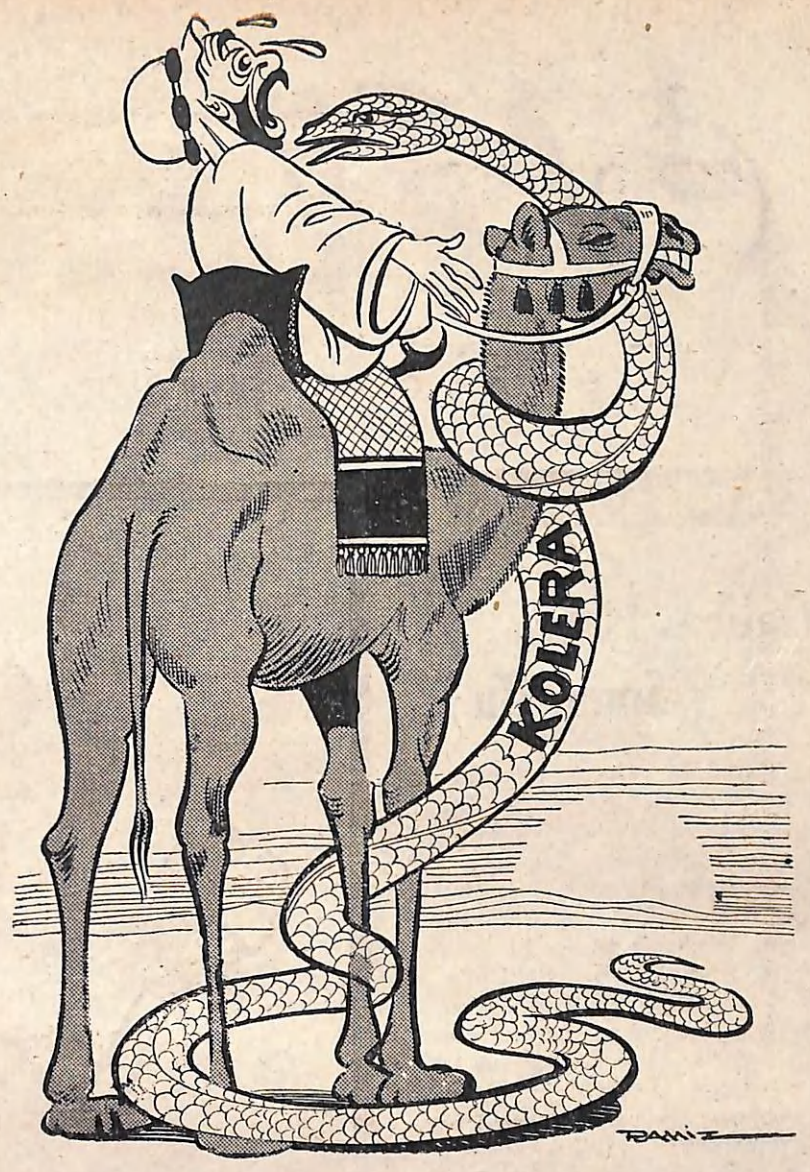

Hacca gidenlerin bir kısmı koleraya tutulmuşlar..
Onmadık hacıyı deve üstünde yılan sokarmış!

Çocuklar — Karnımız aç, karnımız aç...
Baba — Susun, evde siyasî münakaşa istemem!

SALON

Birinci sayısı, çıktığının birinci günü kapışılmıştır. İdarehanemizde bile bir tek mevcudu kalmamıştır. Gördüğü büyük rağbet üzerine önümüzdeki sayıdan itibaren daha çok sayfalı ve daha nefis bir tarzda çıkacaktır.

15 Kasım günü çıkacak olan ikinci sayıda büyük şair *Yahya Kemal*'in bir şiiri ile iki rübâisi ve en mümtaz imzaların eserlerini bulacak ve hayran olacaksınız. İkinci sayı dahi gayet mahdut basıldığı için bayilerinize şimdiden sipariş veriniz ve hemen o gün alınız.

Olsa da bir, olmasa da

Kişinin tâlihi yâr olsa da bir, olmasa da;
Yani erbâb-ı yesâr olsa da bir, olmasa da.

★

Dâim oldukça bu eşyâ ve gıdâ buhrânı,
Sonradan görme kibâr olsa da bir, olmasa da.

★

Güç bulur kendini tatmîn edecek imkânı,
Nakd-i mevcûdu tomâr olsa da bir, olmasa da.

★

Bozmamız, harcamamız bir oluyor elliliği,
Bozulan akçe dolâr olsa da bir, olmasa da.

★

Farkı var yok gibidir şimdi dolârdan liranın,
Gayri altınla ayâr olsa da bir, olmasa da.

★

Öyle bir devrine geldik ki cihânın, sanırım,
Mevsimin dördü bahâr olsa da bir, olmasa da.

★

Hepimiz öyle kaçırdık ki hisâbın ucunu
Puslalar boyca hisâr olsa da bir, olmasa da.

Verecek kudretimiz kalmadığından dolayı
Resmen iflâsa karâr olsa da bir, olmasa da.

★

Alacak kaydına düşmüş nice tüccâr, esnâf,
Yolun üstünde katâr olsa da bir, olmasa da.

★

Bir küçük meskene hasret yaşadıktan sonra
Gezilen yer bulûvâr olsa da bir, olmasa da.

★

Geldik artık ne bulursak yer içer bir hâle,
Mîdemiz derde düçâr olsa da bir, olmasa da.

★

Bakan olmuş da ne olmuş kişi bakmazsa işe?
Tembelin nâmı acâr olsa da bir, olmasa da.

★

«Neme lâzım!» diyen insan yaşıyan bir ölüdür;
Ölünün yurdu mezâr olsa da bir, olmasa da.

★

Şimdi ma'âile tedkike çıkar ba'zı ricâl,
Bu çıkış büdçeye bâr olsa da bir, olmasa da.

★

Harcırâh al da, Ozan, sen dahi Nevyork'a uzan;
Maksadın geşt ü güzâr olsa da bir, olmasa da.

Deli Ozan

— Abalı ne demektir?
— Herkesin vurduğuna bakılırsa İstanbul Valisi demektir!

Hasta — Sayın doktorlarım, hazır makas elinizde iken şu bıyıklarımı da bir düzeltseniz!.

7 Gece – 7 Gündüz

Cinayetlere, Katillere Dair

Yazan: PALAZ

Cinayetler yine aldı yürüdü, dostlar! Rastgele bıçağına, tabancasına sarılan ötekini berikini olur olmaz sebeplerle kesip duruyor. Hele geçen gün Ankarada ve İstanbulda üç erkeğin karılarını boğazladıklarını okuyunca tüylerim ürperdi. Bizim dilde ötedenberi bir tekerleme vardır: «Talihim olsa anam beni kız doğururdu» deriz. Artık bu lâf da tarihe karıştı. Yeni bir şey bulmak, meselâ «talihim olsa anam beni toplu tüfekli doğururdu» gibi zamana daha iyi uyan bir lâkırdı bulmak lâzım geliyor. Zira, bilmem dikkat ediyor musunuz, kadın olmak koyun olmak gibi garip bir şey halini aldı. Onlar da doğuyorlar (kuzu) büyüyüp evlenip kadın oluyorlar (koyun) ondan sonra kocalarının yahut âşıklarının bıçağına boyun eğiyorlar (mezbaha). Hattâ Fatihteki meşhur cinayette olduğu gibi bazan kuzu iken de kurban edildikleri vakidir. Hazin olduğu kadar da garip tecelli doğrusu. Fransızlar «bir kadını çiçekle dahi olsa dövmeyiniz!» derler. Çiçekten falan vazgeçtik, bizim bayanlar sopaya, oduna çoktan razı olacaklar amma ah.. O tabanca ile bıçak yok mu işi berbat ediyor.

Gelelim polisimize. Polis ne âlemde? Güzel ve az çok temiz üniformalariyle gerçi adım başında bir, hattâ bir kaç tanesine rastlıyoruz. **Rastlıyoruz amma, aksi bir tesadüf olarak, tam «vukuat» cereyan eden yerde emniyet ve asayiş memuru nedense bulunmuyor. Falih Rıfkı Atay büyüğümüz bunun vebalini, usulen, demokrasiye yüklüyor. Polis «acaba vatandaş hürriyetine müdahale mi ediyorum» korkusuyle gözünün önünde cereyan eden** vakalara dahi karışmaktan çekiniyormuş. Buna pek aklım ermez. Daha doğrusu Refik Halit üstadımızın «polislerin imtihanı» isimli eski ve pek güzel bir yazısında yazdığı şekil olacak. Orada genç ve acemi bir polis namzedine bir cinayet karşısında nasıl hareket edeceğini sorarlar. Memur kekeler:

— Düdüğümü çalar, polis çağırırım.

— Hani ya.. Sen kendin polis değil misin?

— Ha... Affedersiniz. Unutmuşum.

Ve imtihan böylece devam ederken memur namzedi bir başka sual karşısında yine şaşalar «katili bırakır, maktulu yakalarım» cevabını verir.

İhmal filân değil amma ben bizim poliste biraz acemilik hissediyorum. Yâni mahalle mahalle şüpheli adamlar iyice takip ve tarassut edilmiyor gibi. Çünkü bunlar kendi semtlerinde esasen az çok malûmdurlar. Üzerlerinden silâhları alınsa ve kendileri de şöyle hafiften bir göz altında tutulsalar bir çok lüzumsuz faciaların önüne geçilir zannederim. Size küçük bir hikâye:

Aksarayın tenha ve karanlık mahallelerinden birinde, bir evde esrarkeşler toplanmışlar, iyice kafalarını tütsüleyip uykuya çekilmişler. Bu aralık kapının önünde bir haydut bir biçareyi boğazlamaya başlamış. Adamcağız can havliyle bağırırmış:

— İmdat yahu, can kurtaran yok mu, Müslüman yok mu!!!

Henüz tamamiyle kendinden geçmemiş olan bir esrarkeş sürüne sürüne son kuvvetiyle pencereye yanaşıp kafasını uzatmış:

— Var, birader, var amma gelemez...

Hemen Allah cümlemizi eşkiyanın şerrinden korusun. yoksa sıkışık vaziyetlerde, imdada gelen pek bulunmuyor.

D GRUPUNUN RESİM VE HEYKEL SERGİSİNDE:

— Ne ideal bir kadın değil mi?
— Evet, ne giyinmek için bir isteği, ne de konuşmak imkânı var!

HEYKELTRAŞ KENAN YONTUNÇ

Tarafından (Terküvit) ile fevkalâde muvaffakıyetle yapılmış olan (Atatürk) ün (mask) heykelleri

Belediyeler, halkodaları, müesseseler, mağazalar, yazıhaneler, kitap odaları mektepler ve sınıflarda ebedî ve aziz kahramanımızın ebedî sevgisi olarak saklanacak en güzel hâtıradır.

Tanesi 15 liradır, mektep kooperatiflerine ayrıca büyük tenzilât yapılır. Ve taşraya şipariş kabul edilir.

Satış yeri Mizah İdarehanesidir.

Betarz-ı Kudemâ

Gayri

Güzelim, mihr-ü vefa bekleme benden gayri,
Bu gülüstanda çiçek yok mu ki senden gayri?

★

Açılır böyle tabiî aramız çarçabucak,
Her şeyin cahilisin çünkü düzenden gayri!

★

O, senin çeşm-i füsunkârını gördüm göreli,
Gördüğüm söyle nedir, derd-ü mihenden gayri?

★

Âşık incitmeyi âdet edinen bir dilber,
Neye benzer ki bu âlemde dikenden gayri?

★

Ey kalem, bahsi değiştir, verecek çünkü kelâl,
Yazacak şey mi bulunmaz sana zenden gayri?

★

Şimdilik ekmeği şehrin değil amma mayasız,
İçecek bir suyu yok (miyde delen) den gayri!

★

Ezilip pestile dönmek dilemezsen sen eğer,
Binme bir şey'e sakın şimdi tirenden gayri!

★

Bir adet gömleğe verdim otuz üç tane papel,
Olsa barî o da bir nesne ketenden gayri!

★

A gönül, atlas-u dîbâ giyinenler şimdi,
Bir düşün, neyle gider kabre kefenden gayri?

★

Bilen ahvali şu gamhanede bir şey aramaz,
Bolca sahbâ ile bir gonca - dehenden gayri!

★

Biri var, der ki:. (benim âlim-i kül), hakkı da var,
Çünkü her şey'i bilir ilm ile fenden gayri!

★

Yokladım şöyle geçenlerde, meğer bilmez imiş,
(Ebced) ü (hevvez) ü (huttî), (kelemen) den gayri?

★

Gelecekmiş bize bir gün, ne yedirsem acaba,
Ona lâyık ne olur, taze çimenden gayri?

★

Bir muharrir bilirim ben ki (Ulus) bendesidir,
Malik âlemde o her şey'e dümenden gayri!

★

Ne arar, baş vurarak dört yana (Behçet Çağlar)
Var mı bir eksiği bilmem iki frenden gayri?

★

Ey (Saka)m vermez isen sen dahi hürriyyete su
Sana herkes çatar elbet kölemenden gayri!

Râsid

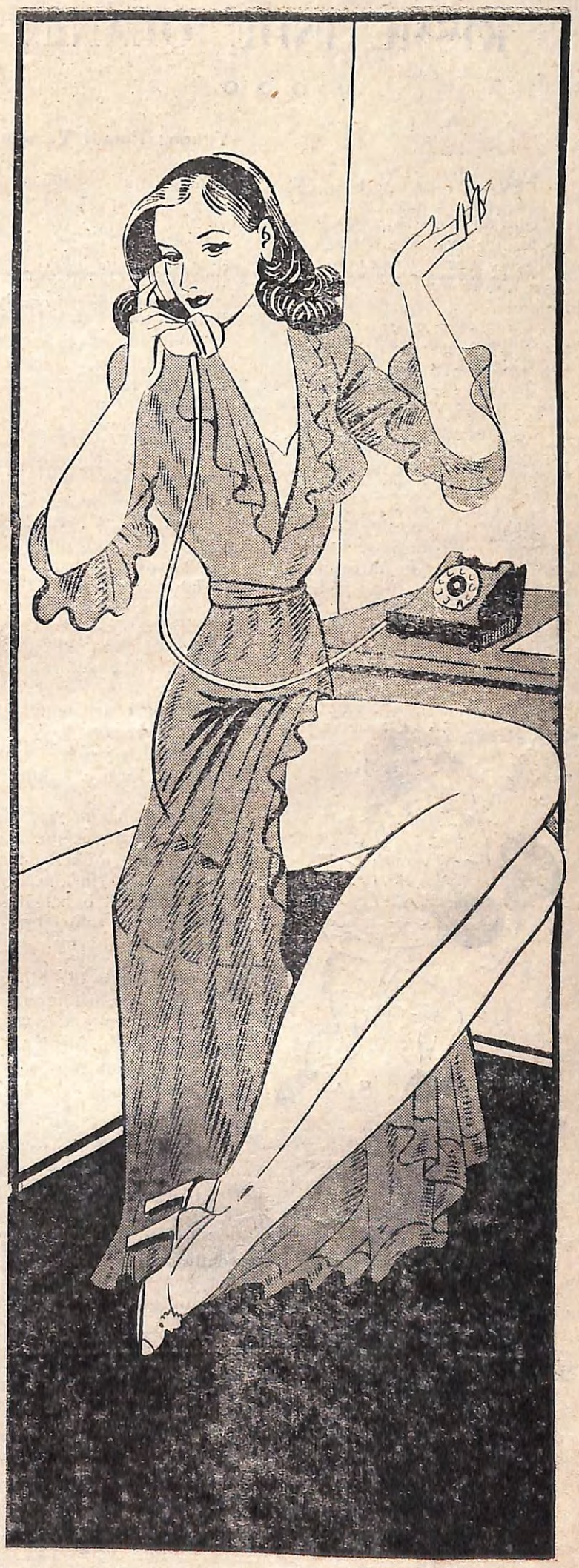

— Telefonlar eski zaman kızlarına benziyorlar, iki saatte insan bir cevap alamıyor, halbuki bu zamanda insan iki dakikada konuşup, anlaşıp, ayrılmalı!

KISMETİNDE OLANIN

o o o

Yazan: Hamdi Varoğlu

CEVABIN CEVABI

Burhan Felek'le ben kapı yoldaşıyızdır. Cumhuriyet gazetesindeki müşterek odamızda, yaz köşesi onun, kış köşesi benimdir.

Matbaaya o erken gelir, gider; ben geç gelirim. Birbirimizin yüzünü seyrek görürüz. Bayram gazetesinde yazdığım bir yazıya, şifahen cevap vermek fırsatını bulamadığı için, köşesinden, tahriren cevap vermiş.

Bayram gazetesinde, şehir meclisi âzâlarına sitem ettim. Etek dolusu para harcayıp yeni bir içtima salonu yapalım diyorlarmış. Ben de, bu fakir, bakımsız, kimsesiz şehrin mümessilleri sıfatiyle evvelâ şehri düşünün, sonra kendinizi dedim.

Meğer, teklif sahibi Felek'in kendisi değil mi imiş!

Baltayı taşa vurmuş, zülf-ü yare dokunmuşum. «Salon dar, biz kalabalığız, sığmıyoruz. Gel, halimizi bir gör de, sonra bizi azarla» diyor.

Sus, olmaz. Cevap ver, o da bir başka dert. Çünkü, Cumhuriyet'teki köşemden konuşsam, ayni meydanda, kavuklu ile pişekâr'a döneceğiz. İyisi mi, kapı komşu Mizah'taki köşeme kurulup cevap vereyim, dedim.

Cevap verip de öyle uzun boylu konuşacak değilim. Evvelâ Felek'in davetini kabul edemiyeceğim için özür dileyeceğim. Kendi sığamadığı yere bir de beni sokmağa çalışıyor. Öyle sıkıntılı yerlere giremem kardeşim, kusura bakma.

Sonra, Felek'in yazısındaki bir noktaya ilişeceğim. Medenî şehirlerde, en mükellef binalar belediye saraylarıdır, diyor. Öyledir amma, o belediye saraylarında da sahici belediyeler oturur değil mi?

Benim başka bir diyeceğim yok. Yalnız, bizim bu alenî mektuplaşmamızı, okurlarımız: «Köşkü de köşküme karşı, atma da köşküme taşı» şarkısına benzetiyorlarmış diye duydum.

★

KIRILAN CAM OLSUN

Eski adamlar ne geniş yürekli olurlarmış! Küçük büyük her felâketin her kayıbın tesellisini çabucak bulur, rahat ediverirlermiş.

Bahçekapıdaki Borsa kıraethanesinin bin iki yüz lira değerindeki vitrin camı kırılmış diye haber alınca bunu düşündüm.

Öyle bir devirde yaşıyoruz ki, İstiklâl caddesinde adam çeviriyorlar; eli bıçaklı sarhoşlar valinin otomobilini durdurup polisini öldürüyorlar; kırklık âşık, ağzı süt kokan çocuğu bıçaklıyor.

Bu zamanda, bin iki yüz liralık vitrinimiz kırılmak değil, dam başımıza çökse, verilmiş sadakamız varmış, bize gelecek felâket dama geldi diye müteselli olmağa bakmalı.

Kıraethane vitrininin kırılışı epey acayip olmuş. Müşterilerden biri, durup dururken koca camı bir vuruşta indirmiş. Sinir buhranı diyorlar.

O, sinirinin buhranını vitrinde dindirmiş. Şimdi, asıl buhran vitrin sahibinde başlamıştır. Bakalım onunki nasıl dinecek.

★

TEKEL'İN BAYRAMI

Bu sene iki bayram birbirine karışınca, işler de karışıverdi. Hele Tekel'in işleri. Halk, dükkân dükkân sigara aramağa çıktı. Ne sorsanız yok. Sebep? Tekel bayram yapıyor.

Bu, her tatilde böyledir. Kiminde bira bulunmaz, kiminde sigara, kiminde kibrit.

Bir müessese, ya ticarethanedir, ya devlet kapısı. Ticarethane ise, piyasanın ihtiyacını düşünmeğe mecburdur. Devlet kapısı ise, ticaretten vazgeçmesi gerektir.

Uçma bahsinde develiğini öne süren, yük taşımak iktiza edince kuş oluveren devekuşu siyaseti, tiryakilerin her bayramını burnundan getiriyor.

Yaptığı keyif verici maddeleri, bayramlarda satmak istemiyen bu ticarethaneye şaşmamak elden gelmiyor.

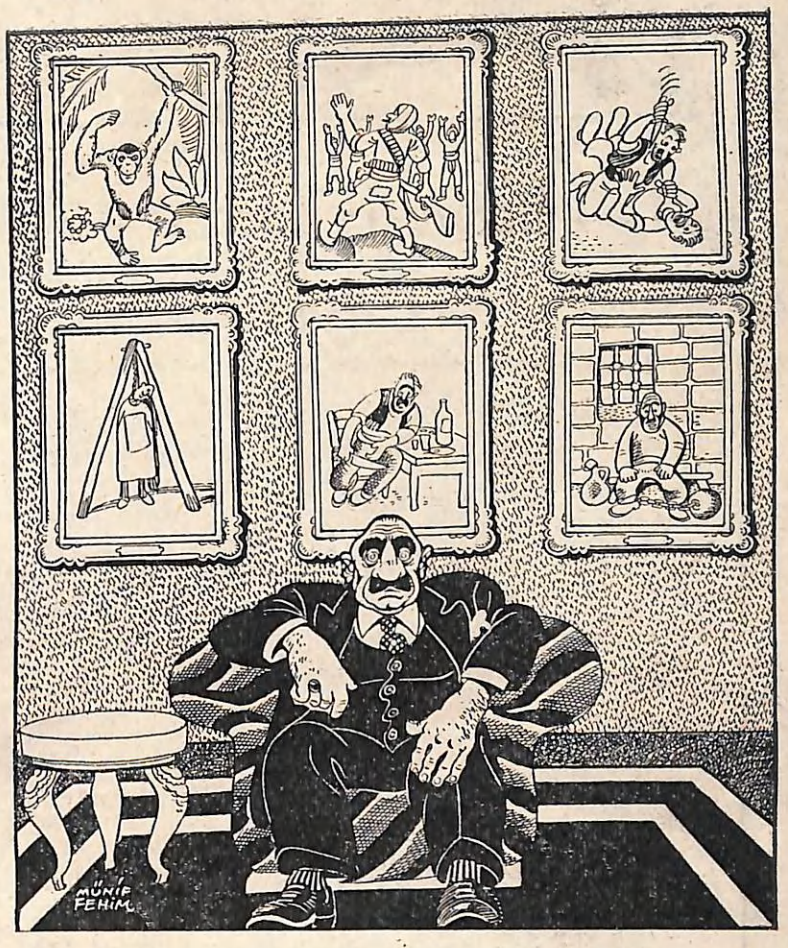

— Eğer duvarlara ecdat resimleri asmak âdet olsaydı, karaborsacılıkla milyonlar vuranların apartıman duvarlarında böyle asalet levhalarına tesadüf etmek kabil olacaktı; ne çare ki tevazuları buna mâni!.

— Çok esrarengiz konuşuyorsunuz, biraz daha açık olmanızı istiyorum..

— Daha fazlasına müddeiumumî müsaade etmez ki..

ŞEHRİMİZE GELEN İRANLI BOKSÖRLERDEN:

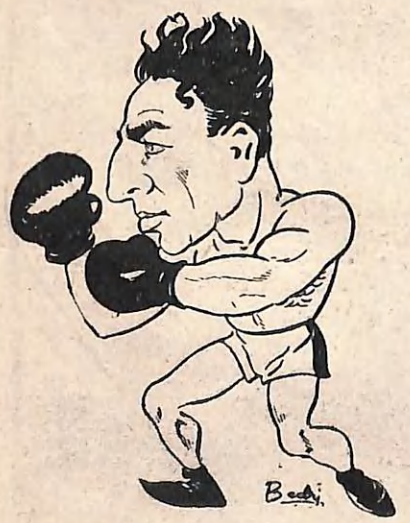

İSKENDER

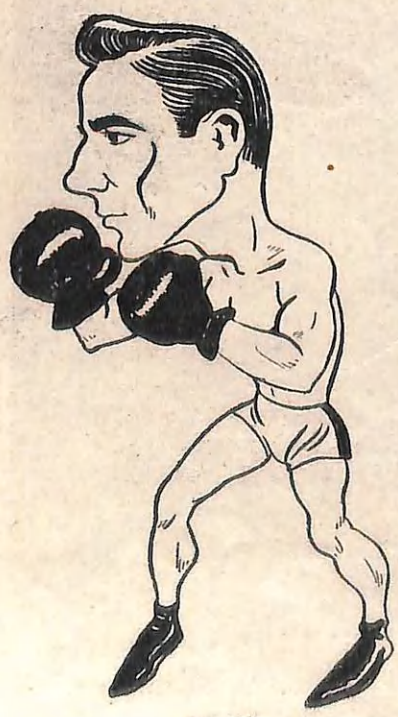

AFŞAR

Çömezin Röportajları:

70

Müzelik Eşyalarla Konuşuyor

O

Çizen: RAMİZ

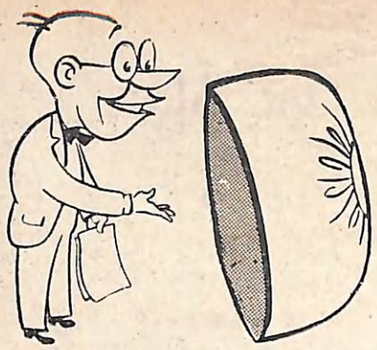

Çömez — Ay, hâlâ seni kullanan var mı?

Takke — Hayır kalmadı, ben çıkıp herkesin keli meydana çıktıktan sonra külâh giymek moda oldu!

Çömez — Eskiden her çocuğun boynuna asılırdınız.

Cüz kesesi — Şimdi çocuklar daha alfabeyi okumadan boyunlarına başkalarının asıldığını görüyorlar. Onun için bana lüzum kalmadı!

Çömez — Tadınızı hepimiz biliriz..

Falaka — Teşekkür ederim. Ben de kendimi unutturmamak için mekteplerden çıktıktan sonra karakollarda oturuyorum!

Çömez — Hey gidi hey, eskiden çok itibarda idiniz..

Hasır — Evet eskiden üstüme oturur, rahat ederlerdi, şimdi bir çok meselelerin üstüne beni koyup rahat ediyorlar.

Çömez — Eskiden paramızı pulumuzu senin içinde saklardık.

Para kesesi — Şimdiki servetlerin çoğu havadan olduğu için ben saklayamıyorum.

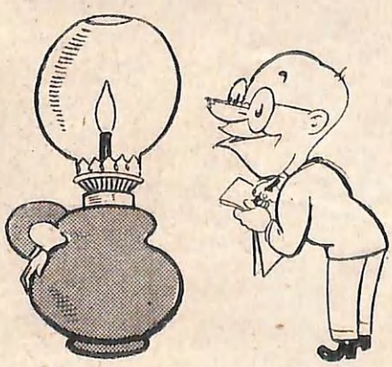

Çömez — Siz niçin hâlâ meydanlardasınız?

İdare lâmbası — Kömürsüzlükten elektrik kesilirse vaziyeti idare etmek için!

Çömez — Siz eskiden işe yarardınız, şimdi vazifeniz nedir?

Küp — Eskiden fakir fıkara su ile doldururdu, işmdi zenginler başka şeyle dolduruyorlar.

Çömez — Hâlâ ibadette mi kullanılıyorsunuz?

Tesbih — Hayır, şimdi memurların ay başına kadar yâ sabur çekmelerine yardım ediyorum!

Hikâye

Bir Âlem

o

Yazan:
ÇALÇENE

Nusret, kendisine geldiği zaman boğazının kuruduğunu, dilinin bir kürek gibi ağırlaştığını hissetti. Amma da çok içmişlerdi. İçinden:

— Bu Rüstem böyledir, diyordu. Kırk yılda bir gelir amma, pir gelir. Kilolarla rakıları devirmeden, başkalarını da kendisine benzetmeden rahat etmez.

Rakı sofrasından nasıl kalktıklarını, yatağa nasıl yattıklarını bir türlü hatırlamıyordu. Ne garip bir akşam geçirmişlerdi. Tatlı tatlı konuşurlarken Rüstem, bir yaş bahsi açmış, arkasından karısı Fahire ile sunturlu bir münakaşaya girmişlerdi.

Nusretle karısı Raika onları teskin etmek için akla karayı seçmişler, münakaşa durdurulmuş, gene şarkı söylemeğe başlamışlar ve içmeğe devam etmişlerdi. Sonra? Sonrası meçhuldü... Her halde içki sofrası gece yarısından sonraya kadar devam etmiş ve Rüstemle karısı Fahire evlerine gitmişlerdi. O kafayla nasıl gidebilmişlerdi? Nusret:

— Film kopmuş!

Diye mırıldandı.

Yataktan kalkmak, bir yudum su içmek için doğrulurken, eli çıplak bir vücude değdi. O zaman birdenbire hâfızasının bir kısmı canlandı: Geceleyin bu karanlık odada bir aralık su içmek için gene doğrulmuş ve gene eli karısının bu çıplak vücudüne değmişti. Birdenbire içinde bir ihtirasın canlandığını, şaha kalktığını hissetmiş ve dudakları, karısının dudaklarına yapışmıştı. Hiç bir şey konuşmadan derin derin soluyarak bir takım hareketler yapmışlardı.

Fakat, ne kadar garipti. O, beş senelik karısını bu akşama kadar katiyyen tanımamış, tanıyamamıştı. Onda hiç bilmediği âlemler yaşıyordu. Onda bu akşam o kadar başka, o kadar yabancısı olduğu lezzetler bulmuştu ki... Sonra, yorgunluğun tesiriyle oldukları yerde sızmış ve dalmışlardı.

Nusret, gene su içmek için bir defa daha uyandığını hatırlıyordu. Fakat ne kadar tuhaftı ki: gene su içmeğe gidememiş, her halde bir müddet evvelki eşsiz hazzın tesiri altında kalmış olacak ki, gene karısının üzerine atılmış, titreyen dudakları, bu simsiyah karyolanın içinde onun dudaklarını, vücudünü bulmuş, gene derin derin solumuşlar ve Nusret gene kendi kendisine:

— Evet, diye tekrarlamıştı. Ben, bu akşama kadar karımı hiç tanımamışım. Öpüşlerindeki o derin harareti bile şimdiye kadar hissedememişim..

Duyduğu büyük zevk, bütün hüviyetini kaplamıştı. İçinde zaptedilmez bir arzu dalgalanıyor, tekrar karısının üzerine atılmak, onu kollarının arasına almak, mıncıklamak ve zevk enginlerinde eşsiz bir kaç dakika daha yaşamak istiyordu.

— Evvelâ, su içeyim..

Diye düşündü. Alışık adımlarla, komidinin bulunduğu tarafa yürüdü. El yordamiyle sürahiyi kavradı, bardak aramağa lüzum görmeden lıkır lıkır buz gibi suyu içti:

— Oh! dedi. Ne kadar da yanmışım...

Karyolaya yaklaştı. Yatağa girdi. Muntazam nefes alışlarından, karısının derin bir uykuda olduğu belliydi. Onu, öpmeğe başladı. Az sonra mukabele görüyor, parmaklarının altındaki vücudü, kıvrım kıvrım kıvrandırıyordu.

Nusret, hayretler içerisinde idi. Karısını, hiç bu akşamki kadar hararetli görmemişti. O, ne büyük bir anlayışla visalin tadını çıkarıyor, mesut oluyor ve mesut ediyordu!.

Biraz sonra, ikisi de takatsiz düşmüşlerdi. Karısı, çabucak derin bir uykuya dalmıştı.

Nusret!

— Şekerim haklı! diye mırıldandı. Hiç bu akşamki kadar yorulmamıştı. Hattâ, evlendiğimizin ilk gecesi bile...

Dışarıya çıkmak lüzumunu hissediyordu. Karısını rahatsız etmemek için usulca kalktı. lâmbayı yakmadan, oda kapısını gıcırdatmamağa dikkat ederek açtı. Koridora çıktı. Misafir odasının kapısının önünden geçerken bir ses işitti:

— Haydi Nusret, ne kadar da uzattın canım. Çabuk gel!

Olduğu yerde mıhlandı, kaldı. Bu karısının sesiydi. Oda kapısını açtı, her taraf simsiyahtı, lâmbanın düğmesini çevirdi, bol bir ışıkla her yer aydınlandı. Karısı, çırılçıplak bir yer yatağının içerisindeydi. Sağ omuzunda, büyük bir çürük, bir siyah gül gibi açmıştı. Gözlerini kırpıştırarak ellerini ona uzattı:

— Neden lâmbayı yaktın? dedi. Karanlıkta daha güzeldi. Bu akşam, ne kadar hainliğin var. Hiç seni tanımamışım. Bir tek kelime bile söylemeden mütemadiyen bana saldırdın. İçerdeki karyola da bu akşam pek gıcırdadı. Galiba bizde kalan Rüstem beyle karısı da pek rahat durmadılar!.

— *Güzelim, niçin konuşurken her kelimeyi iki defa tekrarlıyorsun.*
— *Sözlerimin yarısına inanmıyorsun da ondan!*

FIKRALAR

BAŞTAN AŞAĞI

Genç kız, sevistiği delikanlıya:

— Baban, senin benimle evlenmene muarızmış, öyle mi? diye sordu. Delikanlı kısa bir cevap verdi:

— Evet.

— Bu bahsi açtığın zaman ne söyledi?

Delikanlı sıkılıyordu:

— Söyleyemem, dedi. Çok ağır sözler sarfetti.

— Canım, söylenmiyecek lâkırdılardan bahsetmezsin.

Delikanlı:

— Öyleyse, dedi. Sana söyleyecek hiç bir sözüm yok!

TANIŞIKLIK

Ankara'nın ve İzmirin pek iyi tanıdığı sevimli nüktedan Nalbandoğlu Hıfzı, bekârlıktan bıkmış, evlenmeğe karar vermişti. Bir dost meclisinde:

— Bu bekârlığın sonu yok dostlar, dedi. Bana bir kız bulun da evleneyim.

Bir arkadaşı:

— Ne duruyorsun? dedi. Neclâyı alsana!

Nalbandoğlu Hıfzı omuzlarını kaldırdı:

— Onu, dedi. Tanımam ki..

Başka biri söze karıştı:

— Öyleyse, dedi. Leylâyı al!

Nalbandoğlu gülümsedi:

— O hiç olmaz, dedi. Çünkü gayet yakından tanırım!

RAPOR

Aylık Ansiklopedinin sahibi dostumuz Server İskit, aynı zamanda Basın ve Yayın Umum Müdürlüğü İstanbul şubesi müdürüdür.

Geçen gün dairede bir memuru huzuruna çekmiş soruyordu:

— Demek hasta olduğunuz için üç gün daireye gelmediniz ha?

Memur, edepli edepli cevap verdi:

— Evet, efendim.

Server İskit:

— Pekâlâ, dedi. Doktordan rapor getirdiniz mi?

Memur boynunu büktü:

— Hayır efendim, dedi, çünkü hakikaten hasta idim!

BOŞLUK

Hasta, Fahrettin Kerim'e halinden şikâyet ediyordu:

— Garip değil mi, doktor bey: Baş aşağı durduğum zaman kan başıma hücum ediyor da, ayakta durduğum vakit ayaklarıma hücum etmiyor. Neden acaba?

Doktor cevap verdi:

— Ayaklarınızın içi boş değil de ondan

TANIDIK

D grupu sergisini gezenlerden biri, kalabalık arasındaki bir kadını göstererek Leopold Levy'ye sordu:

— Şu kadını tanır mısın?

Leopold Levy:

— Eh, dedi. Oldukça..

— Yani, kendisine benden bahsedebilecek kadar mı?

O zaman üstat gülümsedi:

— Hayır, dedi. Fakat sana ondan bahsedebilecek kadar tanırım.

GÜZELLİK

Kadın mı daha güzel, erkek mi? diye bir münakaşadır tutturmuşlar, gidiyordu. Erkekler — tabii — erkeklerin daha güzel olduğunu iddia ediyorlar, kadınlar da — yine gayet tabii — kendilerini üste çıkarmıya çalışıyorlardı.

Bu sırada içeri, kadın dostu olmakla maruf biri girdi. Ona da sordular:

Üstat:

— Kadınlar, diye cevap verdi.

O zaman kadınlardan biri heyecanla:

— Tabii!. diye atıldı.

Foto Sabah sahibi İsmail İnsel gülümsedi:

— Hayır! dedi. Tabii değil, sun'i..

Çıka çıka...

Üniversite açılmış, bir çokları gibi onun oğlu da kitaplarını koltuğuna alıp fakültenin yolunu tutmuştu.

Arkadaşlarından biri:

— Üniversiteyi bitirince senin oğlan ne çıkacak?

Diye sordu.

Delikanlının babası dudak büktü:

— Vallahi bilmem, dedi. Bu gidişle pinponun biri olup çıkacak galiba...

ACEMİLER

Nazmi Acar, bir dostuyla arka sokaklardan birinden geçerlerken, birbirleriyle kavga eden iki çocuğa rastgeldiler. Dostu:

— Şu çocuklara bak! dedi. Ne fena küfrediyorlar, değil mi?

Nazmi Acar:

— Evet, dedi. Çok fena! Kelimelerin hakkını tam mânasile vermesini bilmiyorlar...

HÜSNÜ NİYET

Başını iki tarafına salladı:

— Sorma, dedi. Bazan öyle dalgınlığım tutuyor ki, nerereyse aptal olduğuma hükmedeceğim.

Arkadaşı güldü:

— Yalnız, dedi. Bazan mı?

HAK VE HUKUK

Tanınmış hukukçularımızdan avukat İrfan Emin, yanına yeni gelen sitajiyerine, avukatlığın esas kaidelerinden birini anlatıyordu:

— Bizim meslekte başlıca dikkat edilecek nokta, her şeyi en küçük tafsilâtına kadar ifade etmektir. Meselâ, ben sana bir portakal hediye edecek olsam: «Al bu portakalı, sana veriyorum» derim. Fakat hukuk dilinde bunun ifadesi başka türlüdür: «Dünya nimetlerinden olup portakal adı verilen ve yeryüzündeki emsalinin bir tek nüshası olan, bu senenin mahsulünden bulunup turfanda oluşu dolayisiyle yarım adet Türk lirasına istira ettiğim ve her türlü temellük hukukunu haiz olarak sahibi bulunduğum işbu meyvayı, kabuğu, eti, suyu, çekirdeği ve posası dahil olmak üzere, yemek, ısırmak, saklamak, suyunu sıkmak, kabuğundan reçel yapmak gibi bütün haklariyle ve bilâ müddet sana devrediyorum.»

BİR TAŞLA...

Salamon, karısını evde başka bir adamla beraber yakalamıştı. Tabansız olmakla beraber tabancasız değildi. Hemen çekti:

— Seni utanmaz, nankör, hain karı seni! diye haykırdı. Geç bakayım şu herifin önüne. İkinizi birden öldüreceğim...

Sahibi ve yazı işleri müd. Hikmet İdare eden RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer: PULHAN MATBAASI — İstanbul

TOMBUL TEYZE

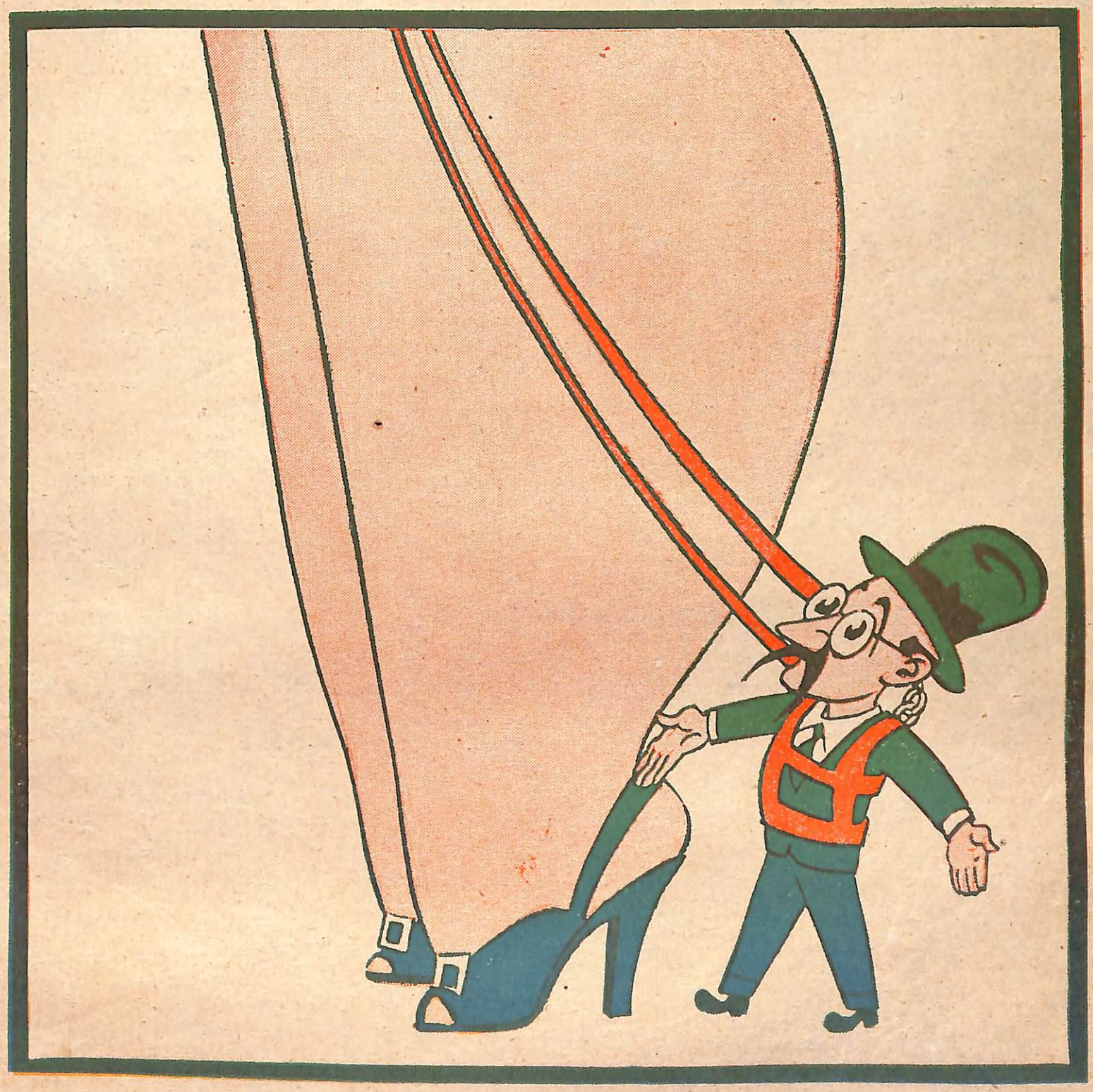

Sıska Dayı — Karıcığım, beni çocuk gibi niçin bağladın?
Tombul Teyze — Şimdiki kocalar çocuklardan da fena oldu. Kapmasınlar, bir yere kaçmasınlar, çamura çirkefe düşmesinler diye bağlamaktan başka çare kalmadı!

T. T. POSTASI

Tunceli İn'am Çötelioğlu

S — Saygı değer teyzem; epeyce yaşlıyım bir çok iyi olaylara, bir hayli geçimsizliklere şahidim.Sizinle Sıska Dayımın arasındaki geçimliliği, muhabbeti zevki ve safayı hiç bir ailede göremedim. Vakit olur Dayımızı başınıza taç eder, gün olur çantanızda arkalar gönlünüz ister de bir tarafa atar, fakat hazin hazin yüzüne bakarak yanınıza çağırırsınız; bu düzenli yuva kurumunun sağlanmasını temin eden her zaman hürmetkârı bulunduğum teyzem mi yoksa her suretle emrinize âmade olan dayım mı?

Yuva kurmak yavrular üretmek saadet temennisinden sonra düğünler, sünnetler; apartımanlar ve villâlar yapıp meserretinizin artmasını hakka ısmarlamak hep size mi kısmet?

Kendi hesabıma saadetinizin temadisini Allaha ısmarladım. Okuyucularınıza da saadete olmasa bile ferahlığa kavuşma yolunu gösterirseniz ne mutlu o güne.

C — Temenninize teşekkürler ederim. Saadetin küçüğünü takdir etmeyen büyüğünü bulamaz benim büyük saadetlerimi temin eden küçük kocamın büyük aşkıdır, darısı dostlar başına!